

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.I.121/2023/10.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. február 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2023. július 18. napján kihirdetett 38.B.250/2022/53. számú ítéletét megváltoztatja

a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 9 (kilenc) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2023. július 18. napjától 2023. november 27. napjáig letartóztatásban töltött időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 8.400 (nyolcezer-négyszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék 2023. július 18. napján kihirdetett 38.B.250/2022/53. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés). Ezért őt 7 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy szabadságvesztés büntetést fegyházban kell végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A vádlottal szemben 217.000,- Ft erejéig

vagyoneklobzást rendelt el, rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyész a vádlott terhére a cselekmény téves minősítése és a büntetés súlyosítása miatt jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be jogorvoslati kérelmet.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.306/2022/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, kizárólag a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Rámutatott, hogy a felülbírálat teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Kifejtette, hogy a megállapított tényállás megalapozott, azonban néhány helyen számítási hibát tartalmaz. Így a [24] bekezdésében helytelenül szerepel, hogy a 2,5 gramm MDMA hatóanyag-tartalom a jelentős mennyiség alsó határának 10,25%-a lenne. Ez a szám a Btk. 461. § (1) bekezdés ad) pontja és a (3) bekezdés a) pontja alapján, helyesen 25%. Ezzel számolva a [27] bekezdésben a vádlott által értékesített kábítószeresek összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 87,6%-a. A [29] bekezdés szerint a vádlottól lefoglalt kábítószeresek összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség 136,3%-a, ez helyesen 137,3%. Ebből következően a [30] bekezdésben összesített vádlott terhére róható hatóanyag-tartalom a jelentős mennyiség alsó határának 224,9%-a. Érvelése szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat a tényállás megállapítása körében részletesen értékelte, és ezzel teljesítette indokolási kötelezettségét. Éppen elégséges mértékben igaz ez a bűncselekmény minősítését megalapozó tényeket értékelő bizonyítékok vonatkozásában is (haszonszerzési szándék). Így a megalapozott tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlott büntetőjogi felelősségére és nem tévedett a bűncselekmény minősítését illetően sem.

[5] A büntetés kiszabása körében felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen gyűjtötte össze, ugyanakkor indokolatlanul tért el igen jelentős mértékben a helyesen megállapított középértéktől a vádlott javára. Sem a terhelt javára szóló enyhítő körülmények, sem pedig a terhére megállapítható nyomatékos súlyosító körülmények nem indokolják, hogy a különös részi minimumnál a bíróság csak csekély mértékben súlyosabb büntetést szabott ki. A vádlott által forgalomba hozott és forgalomba hozni szándékozott kábítószer mennyisége, az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodott volta, valamint a terhelt előélete a különös részi középérték közelében történő büntetés kiszabását teszi indokolttá. Ennek megfelelően a szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés súlyosítását indítványozta.

[6] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a bűncselekményt, annak végrehajtása elrendeléséről azonban nem rendelkezett. Emiatt az Európai Unió tagállamaival folytatott

bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. tv. 109. §-ára és a Btk. 87. § b) pontja alapján indítványt tett az Bíróság³ 12. HV.49/18M-86. számú ítéletével kiszabott, a Bíróság² 34.Beü.20.395/2021/12. számú végzésével 2 év 5 hónap börtönbüntetésnek megfelelően szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére.

[7] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálja el, a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát jelentős mértékben emelje fel, és rendelkezzen a fenti szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről.

[8] Ezt követően a Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.306/2022/6. számú átiratában az indítványát annyiban módosította, hogy az Bíróság³ által kiszabott és a Bíróság² által megfeleltetett, végrehajtásban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó indítványt nem tartotta fenn. Ugyanakkor az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 111/B. § (3) bekezdésére figyelemmel - miszerint ha a bíróság vagy az ügyészség megállapítja, hogy a terhelt az újabb bűncselekményt a megfeleltetett tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, és a büntetés végrehajtásának átvételére nem került sor, az elítélésről tájékoztatja a korábbi ítéletet hozó tagállami hatóságot – indítványt tett arra, hogy az ítéltábla a vádlott ismételt elítéléséről tájékoztassa az Bíróság³et.

[9] A védő fellebbezésének indoklásában kifejtette, hogy álláspontja szerint Terhelt¹ terhére a kábítószer forgalomba hozatala sem állapítható meg, hiszen elmondása szerint néhány nagyon közeli ismerősének beszerzési áron, segítségképpen adott tudatmódosító szert, amikor máshonnan nem tudták beszerezni. Hozzáfűzte, Tanú⁴ és gyermeke tanúvallomásában elmondottakra tényállást alapítani nem lehet, hiszen azok semmi konkrétumot nem tartalmaznak. Minderre figyelemmel a bíróság megalapozottan fogadta el a vádlott azon védekezését, hogy bár kapott pénzt a tudatmódosító szerért, nem haszonszerzési céllal tette, jövedelme nem keletkezett a kábítószer eladásából. Másodlagosan az enyhítő körülményekre figyelemmel a büntetés enyhítését indítványozta.

[10] Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratával egyezően az elsőfokú ítéletben kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta, míg a védő az írásban részletesen kifejtett érvek mentén elsősorban a vádlott felmentésére, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[11] A fellebbezésekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590.§ (1), (2) bekezdése értelmében teljeskörűen bírálta felül függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárása során abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan, - az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására és a cselekmény minősítésére, illetve a büntetés kiszabására kiható, a vádemelést követően a bizonyítás törvényességére, az eljárásban

résztevők jogainak gyakorlását sértő vagy korlátozó - eljárási szabálysértést sem észlelt, amely az ítélet másodfokú érdemi felülbírálatának akadályát képezhette volna.

[12] Terhelt1 vádlott az előkészítő ülésen nem ismerte el a bűncselekmény elkövetését, nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a 2023. február 28. napján tartott tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, majd a 2023. május 16. napjára napolt tárgyaláson Tanú4, Tanú5, Tanú2, Tanú9, Tanú7, Tanú6 és Tanú8 tanúkat, a vallomásaik közötti esetleges ellentmondások tisztázására szembesítést rendelt el. Ismertette továbbá a Messenger üzeneteket, az igazságügyi vegyész szakértői véleményt, valamint a releváns okirati bizonyítékokat is a bizonyítás anyagává tette. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a szükséges bizonyítást lefolytatta, az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta, azokkal a védelem szembeülhetett, esetleges észrevételeit, indítványait előterjeszthette, így további bizonyítás felvétele nem volt indokolt.

[13] Az elsőfokú bíróság eljárásán túl az ítéltábla vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét is.

[14] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Bemutatta és részletesen értékelte a vádlotti vallomásokat, azokat összevetette a tanúk vallomásaival, elsősorban Tanú4, Tanú5, Tanú2, Tanú1 és Tanú3 vallomásaival és a Messenger üzenetekkel. Okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott az eljárás során eltérő tartalmú, esetenként önmagának is ellentmondó vallomásokat tett, amelyek ugyan összességében ténybeli beismerő vallomásnak tekinthetők, a vádlott elismerte, hogy több személynek is adott át kábítószer, de arra tényállást alapítani nem lehet. Emiatt helytállóan vont következtetést a törvényszék arra, hogy a vádlotti előadások sokszínűsége, a büntetőjogi felelősséget csak a megismert bizonyítékok tükrében nem vitató, egyebekben csökkenteni igyekvő irányultsága okán a tényállás megállapításakor a kábítószer átvevő személyek vallomását kell irányadónak tekinteni a vádlott által értékesített kábítószeresek fajtája és az eladott mennyiségek tekintetében.

[15] Nem vitatható az sem, hogy a vádlott lakóhelyén a nyomozó hatóság különböző anyagokat foglalt le, amelyről a kirendelt igazságügyi vegyész szakértő megállapította, hogy azok amfetamint, metamfetamint, MDMA-t és delta-9-THC- tartalmaznak, így kábítószernek minősülnek. Ekként a lefoglalt kábítószeres hatóanyagtartalma tekintetében objektív bizonyíték is rendelkezésre állt a tényállás megállapításához. Mindezeket a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság teljeskörűen és okszerűen mérlegelte, azok alapján helyesen állapította meg a tényállást, egyúttal helytállóan vetette el a vádlott védekezését.

[16] Az ítéltábla a törvényszék által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok alapján csupán azzal egészíti ki, hogy

[21] A vádlott személyi viszonyait illetően enyhítő körülményként értékelendő, hogy a vádlott a több mint két évig tartó eljárás során végig a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt állt. Emellett azonban nagy számú és jelentős nyomatékú súlyosító körülmény is megállapítható a vádlott terhére. Az általa elkövetett bűncselekmény absztrakt társadalomra

veszélyessége jelentős, öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, így a büntetés kiszabásánál irányadó középérték – amint arra a törvényszék is utalt az ítéletében – tizenkettő év hat hónap. A vádlott előéletével kapcsolatban rendelkezésre álló adatok alapján rögzíthető az is, hogy a vádlott kitartó szándékkal, éveken keresztül valósított meg különböző kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményeket, mind Magyarországon, mind külföldön, a jelen eljárásban elbírált bűncselekményét is hasonló bűncselekmény miatt kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el; mindez pedig a vádlott fokozott társadalomra veszélyességére utal. Mindezen körülményeket értékelve egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészszéggel abban, hogy a vele szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mértéke eltúlzottan enyhe, ezért annak súlyosítása szükséges. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az így kiszabott, hosszabb tartamú szabadságvesztés, illetve az ahhoz igazított tartamú mellékbüntetés szolgálja megfelelően a büntetési célokat.

[22] Az ítéltábla az Bíróság3 12. HV.49/18M-86. számú ítéletével kiszabott, a Bíróság2 34.Beü.20.395/2021/12. számú végzésével 2 év 5 hónap börtönbüntetésnek megfelelően szabadságvesztés végrehajtását nem rendelte el. Egyrészt, mert az Bíróság4 2023. május 15. napján kihirdetett 5.B.64/2022/62/VI. számú ítéletével, amely a Veszprémi Törvényszék 3.Bf.288/2023/9. számú határozatával 2023. november 22. napján emelkedett jogerőre, már rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása elrendelése felől, másrészt, mert az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 111/B. § (3) bekezdésére figyelemmel annak kapcsán a bíróságnak jelen esetben tájékoztatási kötelezettsége áll fenn a tagállami hatóság irányába.

[23] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit azonban – miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] Az ítéltábla a vádlott által letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[25] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és annak a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerülő részének megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlottat kötelezte.

Győr, 2024. február 27.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Dr. Élő András s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. július 18. napján kihirdetett 38.B.250/2022/53. szám ítéletének meg nem változtatott része 2024. február 27. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. február 27.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke